

PRESTIŽNÍ STUDENT

6.12. 2023

TRADICE

šestnácté číslo

ČLENOVÉ REDAKCE

**PÁJA
CHALUPOVÁ**

**KUBA
MEJZR**

**KLÁRKA
ŠOLTYSOVÁ**

**MAKY
NOVÁKOVÁ**

**ANIČKA
VERNEROVÁ**

**ELIŠKA
DOLEŽÍLKOVÁ**

**MAJDA
MAJNEROVÁ**

**ONDRA
GROH**

**KRISTÝNA
SIEGLOVÁ**

**MAJDA
KOZLOVÁ**

**MAREK
BARBUŠ**

OBSAH

GRAFIKA

Pavla Chalupová
Majda Majnerová
Maky Nováková
Majda Kozlová
Kristýna Siegllová

ILUSTRACE

Nella Vagerová

KOREKTURA

Anička Vernerová
Ondra Groh
Klára Hájková

TITULKA

Eva Vacková

Úvodník	3
Dudácký festival aneb dudy, gajdy, hrkavky	4
KLIMASTÁŽE aneb změna klimatu mnoha pohledy	5
Vánoce	6
Sorry, Jakube, já už to pomluvila	7
Výcucy z politologie	8
We get to celebrate three different cultures: interview with Laura Ann Bazym	9
Aktuality	13
Taneční horečka	14
„S radostů a veselostů!“ : Rozhovor s mou babičkou	15
Vánoční charitativní bazar	17
POZVÁNKA na Maraton psaní dopisů na Arabské aneb Bojuj za lidská práva!	18

Drazí čtenáři,

Praha se nám po roce opět rozsvítila a vánoční nálada plná klidu a pohody – tedy stresu a nákupní horečky – už je ve vzduchu. Čekají nás poslední týdny tohoto roku a taky zasloužený odpočinek v podobě vánočních prázdnin. Ale moc se neradujte, po 1. lednu nás čeká pololetí.

Blíží se i školní akce jako volejbalový turnaj nebo vánoční bazar, na kterém ani letos nebudeme chybět. Minulý rok jste si poprvé mohli zakoupit placky s naším logem. A tento rok budete moct udělat to samé. Nová edice placek je totiž tady! Koupí tohoto stylového doplňku podpoříte nejen organizaci Cesta domů, ale i nás: část z výdělku jde na dobrou věc a zbytek na náklady redakce. Pokud vás zajímá, jak nové placky vypadají, sledujte náš instagram nebo členy redakce na chodbách. Třeba je zahlédnete na našich taškách. Za design moc děkujeme Evi Vackové a Nellče Vagerové ze 3.B.

Tématem prosincového čísla jsou tradice. Ty nás provázejí nejen vánočním obdobím, ale téměř celým životem. My jsme v tomto čísle Vánoce trochu opomenuli a více se věnujeme tradicím jiným. Ať už je to Dudácký festival nebo taneční, které na první dobrou asi ne každý mezi tradice zařadí. S paní profesorkou Bazyn jsme probrali české, americké i britské tradice a kultury. Dotkli jsme se i komerčnosti, která je s těmito tématy spojena; také jsme se dostali k náboženství. Jako vždy se také dočtete i o tématech, která se tradic netýkají.

Pohodové Vánoce i čtení vám přeje

šéfredaktorka Pavla Chalupová

Šéfredaktorka

Dudácký festival aneb dudy, gajdy, hrkavky

Když se řekne dudácký festival, většina lidí si představí zpěváky a tanečníky v krojích, kteří hrají lidové písničky. Takovou představu jsem donedávna měla i já.

Minulý rok se mi naskytla možnost navštívit Mezinárodní dudácký festival ve Strakonících a já, jakožto pravý folklorní muzikant, jsem nemohla odmítnout. Jak už název napovídá, středobodem veškerého dění byly dudy. Tento hudební nástroj, jehož původním účelem bylo odhánění vlků od stád ovcí, se poprvé objevil v antickém Řecku. Existuje více druhů dud, z nichž nejznámější jsou pravděpodobně ty skotské a české. Do českých, na rozdíl od skotských, se nemusí dýchat, protože vzduch se do nástroje vhání měchem, který má hráč pod rukou. Hra na dudy si už vyžádala několik obětí, překvapivě ne kvůli svému uši-rvoucímu zvuku. Hned několik dudáků zemřelo na plicní onemocnění, které způsobila plíseň z píšťaly dud. Z toho plyne jasné ponaučení - hrajte na české dudy a nezemřete (alespoň ne kvůli plísni).

První ročník Mezinárodního dudáckého festivalu se konal v roce 1967 a teď se koná každé dva roky. Sjíždí se na něj hudebníci z celého světa - ze Skotska, kde mají dudy dlouholetou tradici, Itálie, Rakouska nebo Nizozemska.

Minulý rok se festival konal na konci srpna po dobu čtyř dnů a program byl vskutku nabitý, takže jsem měla možnost slyšet pouze zlomek ze všech představení. Po celých Strakonících bylo rozmístěno několik pódíí, na kterých hrály desítky souborů i sólistů všech věkových kategorií. Kromě obligátních písniček, jako jsou „Kdyby byl Bavorov“ nebo „V Strakonících za Voltářem“, bylo ke slyšení i mnoho zahraničních lidových písní. Nutno říci, že už po prvním dni mě z umečeného zvuku dud bolela hlava. Ani to mě ale neodradilo od návštěvy dalších vystoupení.

Druhý večer proběhlo slavnostní zahájení festivalu s ohňostrojem a ve stejný den vystoupil (pro mě) zlatý hřeb celého festivalu rakouská Celtica, spojující zvuky skotských dud s elektrickými kytarami, mě seznámila se zcela novým žánrem - folkrockem.

Festival byl zakončen průvodem jdoucím městem, kde byla poslední příležitost poslechnout si všechny muzikanty znovu.

I přes nepřízeň počasí byl pro mě festival nezapomenutelným zážitkem a jeho návštěvu doporučuji nejen milovníkům folklorní hudby, už jen proto, že vstup na celý festival je zdarma. Další ročník se bude konat od 22. 8. do 25. 8. 2024 a já na něm rozhodně nebudu chybět.

Majda Majnerová

KLIMASTÁŽE aneb změna klimatu mnoha pohledy

Na jaře 2023 jsme se se spolužačkou zapojily do projektu zvaného „#Klimastáže“. Jak už název sám napovídá, jedná se o environmentální projekt. Když jsme poněkud narychlo a především chaoticky vyplňovaly přihlášku, každá z jiného kouta republiky, vůbec nás tehdy nenapadlo, že by to skutečně mohlo vyjít.

Kdybych vám projekt měla ve zkratce představit, zabývá se tématem klimatické změny. Během několika měsíců máte díky agentuře Koniklec možnost dostat se na pět stáží a setkat se s odborníky z mnoha oborů. Nejedná se ovšem o pošahané aktivisty a ani my nepatříme k těm, kteří by se přivazovali ke stromům či kradli slavné obrazy. Je tedy moc zajímavé sledovat ten festival různých názorů a vizí, které se často velmi liší, ale vždy se něčím prolínají. (Představte si to jako Vennův diagram...anebo radši ne, nenechte se odradit od čtení připomínkou matiky.)

Teď se pojďme podívat na krátkou ukázkou programu.

1. DOMANÍNEK

V říjnu jsme vyrazily na dvoudenní exkurzi na Vysočinu, a to konkrétně do experimentální stanice CzechGlobe Domanínek, jež se zabývá ekofyziologií rostlin a vlivem zvýšené koncentrace CO₂. Naleznete tam velmi propracovaný systém mnoha malých skleníků, v nichž jsou simulovány různé podmínky pro rozličné rostliny. Přírodovědci by zde byli v sedmém nebi, zaujalo to totiž dokonce i mě.

2. KONFERENCE O VODĚ

Já sama jsem také měla možnost zúčastnit se konference s názvem „Počítáme s vodou“ a jedním slovem bych ji popsala jako chaos. Ten mi ale naštěstí vůbec není cizí, takže mě akce nadchla. Hned ráno jsme všichni dostali takovou tu fancy jmenovku, se kterou se hned cítíte o něco důležitější. Poté ale začaly přicházet vlny lidí, což nebyl pro mě, introverta, úplný ráj.

Tématem celé konference byla modro-zelená infrastruktura v uličním prostoru. Účastnili se nejen čeští, ale i zahraniční mluvčí a bylo to skvělé. Celá atmosféra byla až překvapivě velmi přátelská, ale zároveň seriózní. A když se dobře zaposloucháte, dozvíte se i různé peprné drbíky.

3. ŽURNALISTIKA

A tím nejlepším na závěr byla listopadová stáž s novinářem z webu Ekolist.cz, který se ke svému stávajícímu oboru dostal vlastně čistě náhodou. My jsme měly možnost vyzkoušet si vlastní tvorbu článku, dozvědět se podivné, avšak vtipné historky, ale zároveň si odnést tipy na zlepšení. Nejvíce oceňuji, že se nejednalo o několikahodinovou úmornou přednášku, ale naopak velmi interaktivní program, při kterém jsme se samy zapojily.

Kdybyste se mě teď zeptali, zda bych do toho opět šla, tak upřímně řeknu, že neznám odpověď. Ale rozhodně jsem si projekt užila a zkušenost je to skvělá. Teď nemluvím jen o práci s lidmi, kteří svým věcem skutečně rozumí a přináší jiným inspiraci, ale i o komunikaci a vzájemné spolupráci. Hlavně jsem se ale naučila jednu věc – nejsme na to sami. Jaké bude pokračování projektu, zatím není zcela jasné, ale jeho další existence je, doufejme, zaručena. A to díky skvělým lidem, jež jsme měly možnost poznat.

Majda Kozlová

Vánoce

„Vánoce, Vánoce přicházejí“, „Štědrý večer nastal“, „Veselé vánoční hody“, „Chtíc, aby spal“ a podobné popěvky slyšel asi každý z nás. Dobrá zpráva pro všechny jejich milovníky, kteří jinak zpívají podobné písně celoročně, je, že nyní budou jejich oblíbenci alespoň na měsíc v trendu. Přichází totiž prosinec, čas spojený s adventem, vánočními svátky, různými tematickými koncerty a trhy, ale také s klidem a mírem... I když, u toho klidu a míru bych se ráda trochu pozastavila, protože ve mně Vánoce (i přes všechnu tu slavnostní atmosféru) zanechávají pachuť shonu a nekonečných nákupů.

Již vícekrát se mi stalo, že v průběhu prvních prosincových dní potkám postavu, která je ověšena všemožnými taškami a světýlky a navíc k tomu táhne stromeček. Myslím si, že pokud bych podobnou situaci neviděla na vlastní oči, asi bych nevěřila, že je to fyzicky možné; ono ale zřejmé je.

Pravé peklo ale přichází zhruba týden před Štědrým dnem. Každý si totiž najednou uvědomí, že nenakoupil všechny dárky, chybí mu stromeček a ozdoby, potřebuje kapra nebo další zásoby jídla; ty dvě tuny uložené všude

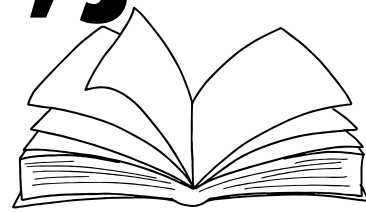
možně po domě jsou prostě stále málo. V obchodech je jednoduše takové množství vystresovaných zákazníků, že označení Vánoc za „svátky klidu a míru“ téměř úplně ztratilo svůj původní význam. Tedy alespoň já si takto klid a mír nepředstavuji. Korunu celé situaci nasazují obchodní řetězce, které ihned po ukončení kampaně BACK TO SCHOOL začínají s pilnými přípravami vánoční výzdoby. Kdo by nechtěl mít Vánoce na očích již od půlky října, že?

Bylo by tedy možná dobré se zamyslet, jak prožíváme předvánoční období, tedy advent a následné vánoční svátky, my. Je vůbec všechnen ten stres potřeba, nebo by bylo lepší se pokusit alespoň trochu ztlumit a zklidnit? Neříkám, že je to se studiem na Arabské jednoduché, ale i malé okamžiky se počítají.

Přeji vám všem tedy v rámci možností klidné a ničím nerušené svátky – to platí i pro druháky a jejich ročníkovky! Alespoň na Štědrý den na ně zkuste nemyslet. A všem také nějaký ten spánek, protože toho není bohužel nikdy dost.

Anička Vernerová

Sorry, Jakube, já už to pomluvila

Naše škola pořádá hned několik mimoškolních aktivit, o kterých jste nepochybně již slyšeli. Ať už se jedná o sbor nebo třeba English drama club. Nově na tomto trhu kroužků a aktivit přibyl i „povídání o knížkách“ – setkání, které se koná jednou měsíčně v knihovně a je vedeno paními profesorkami Dvořákovou a Petříčkovou. Já jsem se na druhé setkání minulý měsíc vydala a odnáším si z něj nejen několik skvělých tipů na čtení, ale i malý kulturní zážitek.

Paní profesorky se svými odlišnými osobnostmi zajímavě doplňují a nikdo z nás se rozhodně nenudil. Výklad o knihách, jejich autorech a ději, který z valné většiny od-vyprávěla paní profesorka Dvořáková, byl přesně a vtipně doplňován poznámkami a připomínkami paní kolegyně Petříčkové.

Zmiňovaly se hlavně knižní novinky. Ať už to byly knihy, které zrovna vyšly, nebo ty, které konečně doputovaly do naší knihovny. Kromě novinek nám bylo doporučeno několik amerických autorů z druhé poloviny 20. a začátku 21. století. Kupříkladu byl zmíněn Klub rváčů (Chuck Palahniuk), Jatka č. 5 (Kurt Vonnegut) nebo Dějiny lásky (Nicole Krausová). Jedná se o knížky od židovských autorů, kteří emigrovali do USA. Ve většině dílech se objevují témata, jako židovská otázka, různé sexuální orientace a vyprávění bývá zpravidla nelineární.

Jak jsem zmiňovala na začátku, ze setkání si neodnáším pouze tipy na knížky. V průběhu se k nám přidal i pan profesor Žytek, který k doporučení vybral knihu Fosilie (Michal Kašpárek). A právě tato kniha se stala hlavním tématem pro zbytek setkání. Jedná se o publicistický román o třech generacích z jedné rodiny. Otec, kterému

se pracovně daří, ale jeho osobní život za moc nestojí. Děda, který rozesílá řetě-zové emaily, a vnučka/dcera, která je ve zkratce ekologický maniak.

Pro lepší pochopení atmosféry a také názorů na tuto knihu bych ráda citovala paní profesorku Petříčkovou: „Vymysleli si pro to terminus technicus publicistický román. Za to schováte úplně vše, i neschopnost autora. Slátanina. Je to novinář, tak ať si píše sloupky do novin.“ Další věta, která zazněla naopak z úst pana profesora „Promiň, že ti to způsobilo takové trauma,“ byla doprovázena odpovědí „Kdyby trauma, ale takového času!“

Jak už jste asi pochopili, měli jsme tu jednu knihu a dva naprosto odlišné názory od dvou češtinářů. I přesto se ale na jedné věci dokázali alespoň částečně shodnout; a to na zápletce. Pan profesor přiznal, že se zápletka v poslední čtvrtině, tím pádem v jejím vyvrcholení, nepovedla, a paní profesorka naznačila, že zápletka stála za nic už od druhé kapitoly. Následovala dlouhá debata plná dalších argumentů a zábavných poznámek, názory však zůstaly stejné.

Pokud přemýšlíte, zda si knihu přečíst, či nikoliv, možná vám s tím pomůže má poslední citace.

J. Ž. : „Dejte tomu alespoň jednu kapitolu a uvidíte.“

D. P. : „Ano, dejte tomu jednu kapitolu a vykašlete se na to.“

(Další setkání se bude konat v prosinci. Informace o přesném datu jsou zasílány hromadným emailem všem studentům.)

Pavla Chalupová

VÝCUCY Z POLITOLOGIE

V této sérii vám budou každý měsíc představovány hlavní české politické subjekty, jejich před-stavitelé a názory.

VOL. 1 - ODS

ODS a.k.a. Občanská demokratická strana je jednou ze sedmi stran, která má zastoupení v Poslanecké sněmovně. Zároveň je také jednou z OG stran, které vznikly po rozpadu Občanského fóra roku 1991.

Strana se označuje jako sociálně konzervativní a ekonomicky liberální. Což znamená, že chtějí nízké daně, malé sociální dávky, podporu volného trhu a malý sociální progres (co se týče práv menšin a jinak znevýhodněných lidí). Na evropské scéně se slučuje ve frakci Evropští konzervativci a reformisté, kde sdílí kanceláře zejména s polskou stranou Prawo i Sprawiedliwość, strana je tedy mírně euroskeptická

posty jako např. ministerstvo financí, obrany, spravedlnosti, dopravy a ministerstvo pro evropské záležitosti. V Evropském parlamentu mají momentálně 4 křesla.

ODSka je v parlamentu již od svého založení a podle posledních průzkumů nevypadá, že by se chystala zvednout. Nyní je zároveň největší vládní stranou, a tudíž má i premiéra – Petra Fialu. ODSka zabírá i další důležité ministerské

Key terms:

- Občanské fórum
- Liberalismus
- Konzervatismus
- Euroskepticismus
- Premiér
- Finance
- Obrana
- Spravedlnost
- Doprava
- Evropské záležitosti

Marek Barbuš

WE GET TO CELEBRATE THREE DIFFERENT CULTURES: INTERVIEW WITH LAURA ANN BAZYN

Tradice a kultura jsou velmi vázané k místu, kde vyrůstáme a žijeme, ovlivňují nás samozřejmě i lidé kolem nás. Jak by tedy vypadaly tradice osoby, která žije již několik let na odlišném kontinentu, než vyrůstala, za manžela má Brita a každý den nás tu učí svému rodnému jazyku? Paní profesorka Bazyn nám na tyto všechny otázky a mnohem víc odpověděla, přidala i pár zábavných historek a fotek z rodinného alba.

(Rozhovor je z čistě praktických důvodů psaný v angličtině. Česká verze bohužel k dispozici není.)

**What was your favorite holiday as a child and
What is your favorite holiday now?**

I would say that it probably was and probably still is Christmas, or I also now really appreciate Thanksgiving as well. I think one of the main reasons for that is that it tends to be a whole season, not just a single holiday, so the anticipation of the holiday can be just as festive and fun as the day itself. I really like advent calendars, Christmas markets, advent concerts, and advent wreaths here in the Czech Republic because they help to build that anticipation and keep giving opportunities to enjoy little moments throughout the month. We have some of that in the US as well. I had 2 advent calendars that my mom made for us when I was a kid and I always loved doing the activity each one required every day and seeing Christmas getting closer. The challenge as adults, and as teenagers, is to enjoy the little things and not get too busy during the season.

I also really love the Czech cukrovi, especially when my students give them to me.

Childhood Christmas with my brothers - (popis fotky od paní profesorky pozn. red.)

You are an American, your husband is British and both of you live in the Czech Republic. Which traditions do you celebrate and which ones don't you?

That is the fun part. We get to celebrate three different cultures. I think we typically celebrate most of the traditions that are here.

So do you celebrate the Czech Easter?

No! (laugh)

I mean some parts of it, like I still decorate easter eggs. I learned how to blow them out, because we don't do that in America. We just use hard-boiled ones. But no, my husband doesn't whip me and he doesn't want to. Yeah, that is one tradition I can't get on board with here.

Also, since many students know I love baseball, it might be fun to know that I actually associate Easter with baseball too. Something that just my family did (it isn't a normal American tradition) on Easter every year when I was a kid was playing a big softball game with my aunts, uncles, cousins, and even my grandfather. My brothers and I carried on that tradition with their children, but I am sad to miss it every year now that I live here again. It isn't a tradition which I think I will be able to start here very easily.

Do you celebrate Halloween here?

No, not really. I wouldn't mind it, but Halloween is just a funny holiday. I have a lot of great memories from childhood, but it's not that big of a deal as an adult. It's fun that our school does it, but no, I don't do anything for Halloween here. Actually, I guess in past years I have gone to some costume parties that my friends hosted.

My first Halloween (I am the bunny) - (popis fotky od paní profesorky pozn. red.)

Do you celebrate Christmas in the evening of the 24th or in the morning of the 25th?

Both.

Well, actually now we usually fly to England on the 24th, because it's the cheapest. But, for example, during Covid, when we were stuck here, we had a traditional Czech meal on the 24th and we did the American/British Christmas on the 25th. Brits also celebrate Boxing day on the 26th, so we did all three, and it was great.

Do you like Czech or American/British Christmas more?

I don't know. I appreciate both of them.

I think I actually prefer British now from all of them. It feels cozier to me. It just has the atmosphere of it. It's more pleasant I think. It's also because the traditions that I have with my husband, now that we created, are more similar to English Christmas, but I think I just really like doing all of them.

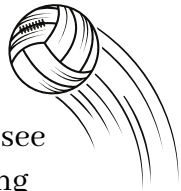

Sharing British Christmas traditions - Christmas crackers and paper crowns - with my American family (with my nephew) - (popis fotky od paní profesorky pozn. red.)

What is your favorite school tradition that we have here?

That is a good question actually. I have to think about which ones we have. I would say I really like that there are Christmas things like the week before the Christmas holidays, the market, the volleyball tournament...

Do you have a class that you cheer for?

No. It's actually really hard to see any class lose. I'm always cheering for both sides. Anytime anybody gets a point, I am happy for them.

„I REALLY LIKE THE CZECH SENSE OF HUMOR USUALLY.”

What do you think about Czech culture?

That's a big question.

Because I live here now, there are some things that I appreciate, because they are the same as in America and it makes it easier for me. But then I also appreciate the sort of things that are different. I think that there is an authenticity in Czech culture that I appreciate, you know, like traditions. Although in the last several years they are getting more commercial, they are still less commercial than in America.

I really like the Czech sense of humor usually. And I appreciate that Czech culture for the most part still does things like having holidays family-centered. I really like that even when I am far away from my family, which is sad, but I appreciate that people still value spending time with their family at least on holidays.

Another thing that I like is when people are into some hobbies like music, they are really into it and are really good at it. I know that there are a lot of gifted students in our school who are able to do so many beautiful things and I like that. I think in American schools, because we have so many after-school activities, you can get involved in lots of things but not necessarily be really good at it. And you have people who are able to do things but not really well. I really appreciate the really good talents that people have here. It's so impressive.

And what do you think about British culture?

I also love British culture, but I never lived there, so I don't have that much experience with it. It's surprisingly different from American culture though.

What surprised you when you came to the Czech Republic?

I definitely wasn't ready for how little people smile here or are friendly because we Americans are really friendly. We don't have to know you at all and we will be really friendly to you. I didn't realize how different that would feel, so that was hard at first. I felt like people were not very nice, but I no longer think that is true. It's just expressed in a different way. And what I appreciate is that maybe what is on the surface is not that friendly but when you get to know somebody, it's deep and more meaningful.

„IT IS FUNNY BUT ALSO UNSETTLING AND CREEPY”

Is there some Czech tradition that you don't like or that you think is weird?

Besides the easter whipping ? Yes.

The other thing that's really weird to me is the devil on Saint Mikuláš. Like the devil and angel are taking people and requiring shots to give them the child back? It is funny but also unsettling and creepy when I am walking down the street and there is a devil. That is weird.

Oh, and one thing I don't like here is that state holidays are not observed on Mondays or Fridays, which ensures you get longer weekends and not random days off during the week or a holiday falling on a weekend. In the US, state holidays usually fall on certain days, like the second Monday in January, instead of a specific date, which could be Saturday or Sunday some years.

Do you have a favorite tradition that is not celebrated here in the Czech Republic, but you would like it to be?

Thanksgiving, definitely Thanksgiving. I appreciate it much more now, because of how long I have been away from it. It has all the nice things of Christmas like family and having a nice meal together and... some time away from work but without the Christmas stress.

Thanksgiving 2023 -popis fotky od paní profesorky pozn. red.)

So do you fly home for Thanksgiving ?

Oh no no no (laugh). The nice thing about celebrating here is that here other Americans and Czechs and Brits and people have kind of adopted the tradition, and they really appreciate it and try to make a big deal out of it. I usually have multiple Thanksgiving meals.

Thanksgiving with family when they visited in 2021 - popis fotky od paní profesorky pozn. red.)

What is your favorite meal from the Thanksgiving dinner?

The dessert. There are different types of pie. Pecan pie and pumpkin pie are my favorites.

„COOKING THE ENTIRE TURKEY IS REALLY HARD”

Do you cook Thanksgiving dinner?

Yes I do. But cooking the entire turkey is really hard. I do really well with the side dishes but not so much with the meat (laugh).

Do you see some differences between the Czech Christian community and the American one?

I am a Protestant Christian not Catholic, so I can't really speak for the Catholic Church.

For a long time Christians in America were a big part of the population and it was really comfortable and normal to be a Christian. That meant that people were Christians just because that was normal and not necessarily because they made some personal commitment. So there are a lot of people who just follow the tradition and do the things, but don't actually necessarily have a personal belief in it.

And here, especially under communism, it was so marginalized and the community got smaller and smaller that they are far from the majority of people. And they have different experience with it. If you decide to become a Christian here, it can come at a bigger cost. You can feel really ostracized from society and from your family and friends and feel like a weirdo. So the people who make the decision now, I think, are more committed to it here. And it's not just that they are going along with a culture.

Pavla Chalupová

Aktuality

2.11. Dominik Feri byl nepravomocně odsouzen za dvě znásilnění a jeden pokus o znásilnění

- Feri byl souzen Obvodním soudem pro Prahu 3.
- Soud ho uznal vinným ve všech bodech obžaloby, státní zástupkyně pro něj navrhovala tři roky vězení, proti tomuto rozhodnutí se však Feri odvolal.

(zdroj: Seznam Zprávy)

12.11. V 85 letech zemřel Karel Schwarzenberg

- Významně se podílel na vývoji demokracie u nás, zastával funkce poslance, senátora, kancléře, předsedy strany TOP09, místopředsedy vlády, ministra zahraničních věcí a v roce 2013 kandidoval na prezidenta.
- Jeho smrt oznámil jeho politický kolega a přítel Miroslav Kalousek na platformě X.

(zdroj: iRozhlas)

21.11. Ficova vláda získala důvěru parlamentu

- O jejím programovém prohlášení se mluvilo skoro 4 dny, nakonec bylo schváleno 78 ze 143 přítomných poslanců.
- Mezi první vládní kroky patří například propouštění vládních, protidezinformačních odborníků, ale také zastavení komunikace s několika médii (TV Markíza, Denník N, Aktuality.sk...).

(zdroj: Deník N)

23.11. Izrael se společně s Gazou dohodl na čtyřdenním příměří

- Po dobu čtyř dnů (24.-27.11.) měla probíhat výměna dohromady 50 izraelských rukojmí za 150 palestinských vězňů.
- V sobotu 25. 11. se Hamás rozhodl skupinu rukojmí nevydat, čímž porušil tuto společnou dohodu, později se však předávka obnovila.

(zdroj: Seznam Zprávy)

24.11. Z pátku na sobotu se uskutečnil galavečer Český slavík

- Cenu za nejlepšího interpreta roku 2023 dostala Ewa Farna.
- Honorable mentions: Vojta Dyk (2. místo v kategorii zpěvák), Calin (1. místo v kategorii HIP HOP & RAP).

(zdroj: tv.nova)

27.11. Proběhla celodenní stávka na základních a středních školách

- Školské odbory a ministerstvo školství nebyly schopny najít shodu na společném řešení české školské otázky.
- Pondělní stávky se údajně (aspoň v nějaké míře) zúčastnilo cca 75 % škol.

(zdroj: ČT24)

Inflace za říjen vzrostla na 8,5 % a schodek rozpočtu stoupl na 210,7 mld

(zdroj: ČT24)

Ondřej Groh

TANEČNÍ HOREČKA

Chodit do tanečních, nebo nechodit do tanečních? Pro některé volba není těžká – rodiče si usmyslí, že taneční jsou přece tradice, že do nich sami chodili a jak jsou za to teď rádi. Nejedna budoucí hvězda parketu se ale s nadšením rozhodne upsat se k tomuto nemalému závazku sama.

A skutečně, mnohým valčík, cha-cha nebo jive jdou přirozeně a večerní dvouhodinovku očekávají s nadšením. Jak je všeobecně známo, není při tanci vzácností dokonce najít lásku, i když vám třeba šlape na nohy. Pokud lekce neflákáte, s největší pravděpodobností se časem zlepšíte a třeba si tanec zamilujete. Někoho šoupání po parketu dokonce uchvátí natolik, že se rozhodne jít do tzv. pokračovaček a svoje taneční skills zdokonalovat dál. Předvést se rodičům můžete na prodloužených lekcích a různých tematických plesech (vánoční, maškarní, květinový), kde zpravidla hraje živý orchestr. Tato část bývá oblíbeným aspektem tanečních, a to i přes pekelný žár panující v sále a přepálené ceny. (Správně, je to Lucerna!)

V realitě se ale tanec pro velké množství mých vrstevníků z Vavrušky stává spíše výhružkou a dobrodružná znělka signalizující začátek lekce je zvuk děsivější než ranní budík. Často nenáviděnou klíčovou částí je dámská a pánská volenka. „Dámy, zadejte se“ ohlašuje občas trapné žádání o tanec, kdy na vás pochopitelně ne vždycky zbyde ten ideální partner. Když to potom vám nebo partnerovi (nebo nedejbože oběma) nejde, nepříjemnou hodinku občas nezachrání ani vzrušující small talk.

Pro čtenáře, kteří do tanečních zatím nechodí, ale uvažují o tom, může otázka – „Chodit, či nechodit?“ – vzbuzovat nejistotu a obavy. Proto jsem se ostřílených tanečníků, kteří do tanečních zrovna chodí nebo chodili, zeptala na jejich názor týkající se této kontroverzní tradice.

Baví tě taneční, nebo ne? Proč?

„Ne. Moc jsem to neuměl a nelíbilo se mi koukat lidem do očí.“

„Ano! Protože se naučím tancovat a potom budu pro všechny hrozně přitažlivěj.“

„Já nevím, jak kdy. To bych si musel ještě rozmyslet.“

„Občas. Mně vadí, že mám zabraný každý odpoledne v neděli. Ale taky se scházím s kamarádama.“

„Asi ano a zároveň ne. Naučím se novým věcem, ale fakt to zabere půlku neděle.“

„Ty taneční mě hrozně baví, jako hrozně moc. Už deset let tancuju a je to úplně jiný druh tance než na co jsem zvyklá. Je to takový ozvláštnění. A taky mám dobrého tanečníka.“

„Mám k tomu neutrální postoj. Beru to tak, že bych tam měla chodit, protože tam chodí všichni. Renesanční člověk prostě umí tancovat. Way to překonat buranství. Ale **** mě hlavně to dojždění.“

Věřím, že jste se alespoň s nějakou odpovědí ztotožnili nebo vám pomohla k rozlousknutí té náročné otázky. I když jsou taneční naše česká tradice a tak trochu patří ke středoškolskému životu, rozhodně to neznamená, že se jimi musíte každý týden trápit, pokud se vám do nich nechce. Já bych si svoje rozhodnutí chodit do tanečních (kromě kritických nedělních chviliek) měnit nepřála.

Kristýna Siegllová

„S RADOŠTÍ A VESELOŠTÍ!“ ROZHOVOR S MOU BABIČKOU

Jelikož polovina mé rodiny žije na Moravě, kde je na udržování tradic brán zřetel, vedli mě rodiče od malička k tomu, abych chodila do folklorního souboru, který zpracovává folklór mimo jiné z oblasti, ze které má rodina pochází. I když už nejsem aktivní členkou, stále je pro mě zpěv a tanec lidových písní srdcovou záležitostí a neodolám žádné příležitosti zazpívat nebo zatančit si u cimbálové muziky s ostatními nadšenci.

Nejvíce mě v tomto zájmu podporuje moje babička, Eva Sedláčková, která se zpěvu lidových písní věnuje celý život a nyní je vedoucí sboru. Tím pádem je pro mě neskutečnou inspirací. Proto jsem se rozhodla s ní udělat rozhovor o jejím působení ve sborech, abych se o její činnosti více dozvěděla.

Jak dlouho se věnuješ zpěvu ve sboru?

zpívám, tam jsme se všechny holky z Lúčky zase daly dohromady.

Do folklorních sborečků jsem začala chodit přibližně v osmi letech. V patnácti letech jsem přestoupila do dívčího pěveckého sboru Lúčka, tehdy byl při Závodním klubu v bývalém

Gottwaldově. Tam nás vedla paní profesorka Budínová, která vystudovala Akademii múzických umění v Praze. Zpívaly jsme písně ze všech možných oblastí – z Valašska, Hornácka, Dolnácka, Podluží, Slovenska a Východniarska. Jezdily jsme různě po soutěžích, třeba v Jihlavě, ve Strážnici.

Věnuješ se tedy zpěvu ve sborech celý život?

Ano, jen když byly děti malé, tak jsem se věnovala jim, ale dyž povyroستly, tak jsem se ke zpěvu ve sboru vrátila. Teď v důchodovém věku zpívám ve dvou sborech a jeden z nich vedu.

V jakých sborech přesně teď působíš?

V obci Tečovice u Zlína vedu „Cérky z Tečovic“, tam jich učím všecko, co jsem se naučila v té Lúcce, protože v Tečovicách taková tradice nebyla. Jezdíme zpívat do různých regionů, kam si nás pozvou. A ve sboru „Děvčice z Vonice“ jen

Nabíráte i nové členky?

Nové členky chodí, před dvěma lety přišly do tečovského sboru dvě. Stačí, dyž mají radost z

**„V KROJI SE MUSÍŠ CHO VAT
SLUŠNĚ, PROTOŽE JÍM
REPREZENTUJEŠ DANOU
OBLAST.“**

folklóru a umí zpívat. V těch Tečovicách je to spíš tak, že si rády zazpíváme, jak říkáme, „S radostú a veselostú!“, stejně, jak to říká naša vedoucí ve Vonici.

Vy vystupujete v kroji. Šily jste si je samy?

Né, to nám ušila paní, která se šitím krojů zabývá. Ten tečovský je spíš inspirovaný Valašskem, Slováckem, Napajedly, Tečovicami a trošku Uherským Hradištěm. Nosíme čepec, valašskou kordulku (vesta, pozn. red.). A fěrtoch (zástěra, pozn. red.) bych řekla, že je z oblasti Uhersko hradištska. A ten vonický, ten je spíš jako pracovní kroj z Luhačovského Zálesí. V kroji se musíš hlavně chovat slušně, protože jím reprezentuješ danou oblast.

Kolik ty kroje přibližně stály?

No dost, tak 10 000 korun každý, a to bylo tak 10

let zpátky. A plus čížmy (boty, pozn. red.), ty stály taky moc, ale to už nevím přesně.

Jak se před vystoupeními připravujete?

S tečovským sborem máme zkoušku každé pondělí od sedmi hodin a s Vonicou každé úterý od pěti hodin. Ale dyž máme před vystoupením, tak zkusíme i třikrát týdně, podle potřeby s muzikou nebo bez muziky. Musíme mít taky oprané a vyžehlené kroje. Před vystoupením se rozezpíváváme a až pak začneme zpívat, protože nemožeš hned naskočit na písničku, to musíš najprv uvolnit to hrdlo. A při zpívání musíme mít pěkný výraz v tváři podle písniček, nemožem být jak mumie (směje se).

Při jakých příležitostech vystupujete?

Máme hodně vánočních vystoupení v kostelech, na jarmarcích, na košttech vína, v domovech důchodců, ale i při rozsvěcení stromečku v Malenovicích. V obou sborech vystupujem zhru- ba tak stejně, ještě na různých přehlídkách na Moravě a na Moravských chodníčcích v Napajedlech.

Kde hledáš nové písničky do repertoáru?

Už nové písničky nehledám, všechno mně to naskočí. Já to mám všechno v sešitkách a v hlavě; nebo na magnetofonové pásce, to dyž něco nevím. Učím to, co jsem se naučila v mládí – různé valašské, horňácké, dolňácké a pod- lužácké písničky, ale i východniarské, ty mě naučila babička a maminka. Ty si aj předělám, aby byly spíš do Slovácka.

Zvládla bys odhadnout, kolik písniček přibližně znáš?

Já to nedovedu posoudit, kolik těch písniček znám. Tisíc by bylo málo. Zním různé písničky, koledy, vánoční, velikonoční, řemeslnické, ko- secké, jarní, svatební, smutné, o čarování, bylinkářské, je toho strašně moc!

Co pro tebe zpěv znamená?

Velmi se na něj těším, protože mě vždy baví a písničky jsou jednoduše můj život. Moc mě to povzbuzuje, hladí mě to na těle a na duši. Je to moje srdeční záležitost.

Co je pro tebe na zpívání ve sborech nejnáročnější a co tě naopak nejvíc baví?

Nejnáročnější je, abychom to všechno dobře zvládly a aby se nám to vždycky povedlo, protože to je dost zodpovědné předstoupit před obecenstvo a neudělat si ostudu. Hrozně mě deptá, dyž to některé holky berou na lehkou váhu, mám ráda, dyž je disciplína a dyž to máme pěkně sešrané a nemusíme se za to stydět. Baví mě na tom vidět tu radost v očích obecenstva, dyž nám tleskají a dyž se jim to líbí. To mám pak chuť do dalšího zpívání.

VÁNOČNÍ CHARITATIVNÍ BAZAR

20.12. 2023

8:30-10:30

VE VESTIBULU ŠKOLY

VÝTĚŽEK BUDE
VĚNOVÁN ORGANIZACI
CESTA DOMŮ

POZVÁNKA NA MARATON PSANÍ DOPISŮ NA ARABSKÉ ANEB. BOJUJ ZA LIDSKÁ PRÁVA!

Prosinec je měsícem tradic, proto bych vám ráda představila tu, která se na naší škole pořádá již pár let díky iniciativě studentů a učitelů. Jedná se o akci s názvem „Maraton psaní dopisů“, prostřednictvím které můžete změnit osud lidí, kteří žijí v bezpráví.

Tuto akci v celosvětovém měřítku pořádá hnutí Amnesty International, které se zabývá do-
držováním lidských práv již od roku 1961.

Každý rok se v Česku vybere šest (z deseti celosvětových) případů lidí, kteří jsou neprávem pronásledováni, vězněni, trestáni či jinak utiskováni za své názory.

Na přelomu listopadu a prosince se spojí lidé z celého světa a posílají dopisy do věznic, na ministerstva a úřady zemí, ve kterých se dané případy odehrály. Vzniká tak nátlak veřejnosti, díky kterému se dějí změny a akce je často úspěšná.

JAK SE ZAPOJIT?

12.12. OD 14:30 VE STUDOVNĚ

Přijď na společné psaní dopisů.

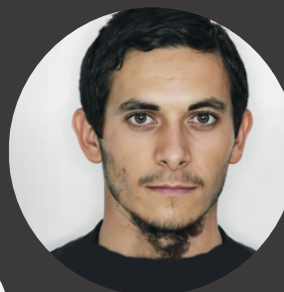
KOMU SE LETOS PÍŠE?

AUSTRÁLIE: Pabai a Paul
Ztráta domova kvůli změně klimatu.

POLSKO: Justyna Wydrzyńska
Odsouzena za pomoc k bezpečné interrupci.

RUSKO: Idris Arsamikov
Zatčen a mučen kvůli své sexuální orientaci.

SPOJENÉ ARABSKÉ EMIRÁTY:

Ahmed Mansoor
Odsouzen na 10 let vězení za odhalení mučení a zmanipulovaných soudů.

TUNISKO: Chaima Issa
Za kritiku prezidenta jí hrozí roky vězení.

MYANMAR: Maung Sawyeddollah
Jeho etnikum bylo vyvražďováno za doprovodu nenávistné propagandy na facebooku.

Maung nyní požaduje po organizaci Meta, aby odčinila svůj podíl na genocidě Rohingů.

Maky Nováková

© Prestižní student 2023

Číslo šestnácté

@prestiznistudent

Předej prosím časopis
někomu dalšímu.

